

КРЕАТИВНІСТЬ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

ЯСЬКІВ П.

Copyright © 2013

Сучасний етап розвитку незалежної України характеризується постійними змінами, до яких людині доводиться швидко адаптуватися й пристосовуватися, динамічно розвиватися (самозмінюватися) щоб бути затребуваною за реальних умов і конкретних обставин певного суспільства. Креативність дає змогу людині вдосконалюватися й не боятися нового, швидко звикати до умов і вимог, що змінюються. Вона створює сприятливі передумови для розвитку особистості в цілому, уможлиблює її саморозкриття, самореалізацію, самоствердження й сприяє толерантному прийняттю незвичних ідей та нестандартних поглядів інших осіб.

Основною формою життєактивності зрілої особистості є професійна діяльність, ефективність котрої багато в чому залежить від її творчого спрямування. У зв'язку з цим особливого значення набуває рівень розвитку креативності, як однієї з умов особистісного зростання й успішного професійного зреалізування майбутнього фахівця. Значний внесок у розвиток проблематики креативності зробили такі вітчизняні вчені, як Н. Дідик, Я. Зелінська, О. Лобода, С. Литвиненко, І. Милославський та інші.

Під креативністю (лат. creatio – створення) розуміють здатність особи породжувати незвичні ідеї, відхилятися від традиційних схем мислення, швидко вирішувати проблемні ситуації [3]. Раніше у літературі використовувався термін “творчі здібності”, однак пізніше він почав витіснятися мовним запозиченням з англійської мови “creative”. Новітній термін “креативність” дійсно має специфічне сутнісне наповнення. Так, на думку професора І. Мілославського, він позначає творчість, що не тільки висуває ідеї, а й доводить їх до конкретного практичного результату [4]. У цьому твердженні робиться акцент саме на ознаки продуктів, які є результатом креативності, а також на зовнішні ситуації, де креативність породжує щось нове, незвичайне, оригінальне в умовах цілковитої відсутності шаблонів та алгоритмів. Водночас О. В. Лобода вважає, що креативність – особистісно значуща соціальна якість, яка допомагає здійснювати “самопобудову” [2]. В інших визначеннях креативності також фігурують індивідуальні та особистісні характеристики людини, а саме: творче мислення, високорозвинена уява, естетичне світосприйняття, відкритість новому життєвому досвіду, незалежність, гнучкість, динамічність, оригінальність, самобутність тощо.

Професійна ж компетентність тлумачиться як рівень умінь особистості, що відображає ступінь відповідності певної компетенції й уможлиблює конструктивні дії в певній сфері діяльності. Професійна компетентність фахівця головно складається з трьох компонентів – духовно-морального, комунікативного, пізнавально-творчого. При цьому останній компонент профкомпетентності відображає рівень умінь особи в одержанні знань і ступінь розвитку її автотридактичних здібностей (власне креативного мислення) [1, с. 29].

Отож креативність – це специфічні творчі здібності індивіда, котрі проявляються як здатність породжувати незвичні ідеї, відхилятися від традиційних схем мислення і швидко вирішувати проблемні ситуації. Технологія розвитку креативності в структурі професійної компетентності фахівця визначає конкретний спосіб організації діяльності для одержання певного результату. Методичними ж засобами цієї технології можуть бути соціально-психологічні установки, що визначають спеціальний набір, поєднання і наступність застосування певних форм, методів, способів, прийомів навчання та виховних засобів спрямованих на розвиток професійної креативності.

1. Зелінська Я.Ц. Розвиток креативності в структурі професійної компетентності / Я.Ц. Зелінська // Ринок праці та зайнятості населення. – 2010. – №2. – С. 29-32.

2. Лобода О. В. Креативність як системоутворюючий фактор структури особистості майбутнього практичного психолога [Електронний ресурс] / О.В. Лобода // Режим доступу: <http://conference.mdpu.org.ua/viewtopic>.

3. Литвиненко С. Креативність як загальна здібність до творчості: сучасні підходи // Збірник наукових праць полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. – Серія “Педагогічні науки”. – випуск 3 (50). – Полтава, 2006. – С. 215-219.

4. Милославський І. Креативний или творческий? // Психологические известия. – 2008. – № 7. – С. 21-24.

РОЛЬ КРЕАТИВНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ДИТЯЧИХ БУДИНКІВ

РОМАНИШИН О.

Copyright © 2013

Актуальність теми. Сучасний етап розвитку незалежної України характеризується постійними змінами, до яких людині постійно доводиться дуже швидко пристосовуватися, особистісно зростати й розвиватися, щоб бути затребуваним у суспільстві. Загальновідомо, що основною формою активності особистості є професійна діяльність. Ефективність цієї діяльності багато в чому залежить від її творчого характеру. У зв'язку із цим